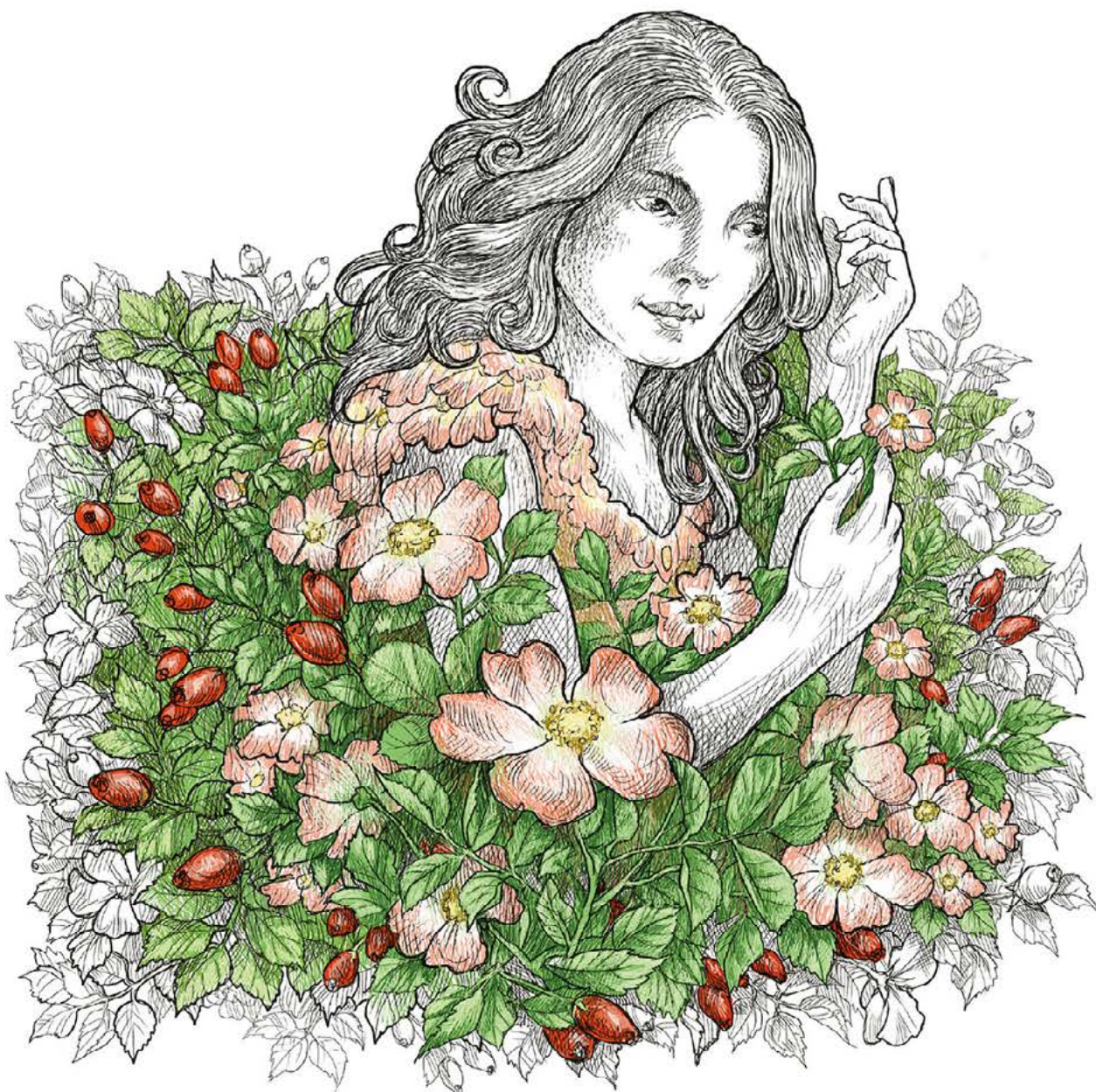

Klasické české pohádky

Traditional Czech fairy tales

anglicko-české vydání

Klasické české pohádky

anglicko-české vydání

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

edika.

Eva Mrázková

Klasické české pohádky: anglicko-české vydání – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

*Traditional
Czech fairy tales*

*Klasické české
pohádky*

© Eva Mrázková, 2022
Illustrations © Atila Vörös, 2022
Translation © Ailsa Marion Randall, 2022

ISBN tištěné verze 978-80-266-1821-8
ISBN e-knihy 978-80-266-1826-3 (1. zveřejnění, 2022) (ePDF)

*Traditional
Czech fairy tales
English-Czech edition*

*Klasické české
pohádky
anglicko-české vydání*

Převyprávěla Eva Mrázková

Ilustroval Atila Vörös

edika.

Contents

The Proud Princess	6
Wisdom and Luck	36
Who is more foolish?	50
Sleeping Beauty	60
The Devil's Brother-in-law	84
The Twelve-headed Dragon	118
Trade is Golden	140
Cinderella	150

Obsah

Pyšná princezna	7
Rozum a štěstí	37
Kdo je hloupější?	51
O Šípkové Růžence	61
Čertův švagr	85
Drak dvanáctihlavý	119
Řemeslo má zlaté dno	141
O Popelce	151

The Proud Princess

Once upon a time, beyond nine rivers and nine mountains, there was a kingdom where everyone lived happily and contentedly. Everyone knew how to put their hands to work and people enjoyed and were interested in work, so the land flourished and agriculture and trade thrived. People also enjoyed getting together, talking, singing and dancing. The subjects loved and revered their ruler and submitted to his leadership with no complaints. Although King Miroslav was young, he was already a very experienced and just ruler. The king had reached the age when men usually think about getting married and he too began to look for a gentle wife and a kind and just queen. The royal court began to teem with messengers presenting the portraits of elegant princesses and noblewomen. The messengers all extolled the virtues of their ladies, and the king found it difficult to choose the right one from among them. But from the first moment he saw one of the portraits, he could not take his eyes off it. He gazed with delight at the face of the princess with unparalleled beauty, and the sight of her enchanting eyes struck him straight to the heart. He suddenly knew that he should seek her hand. So, he summoned the best painters from near and far to the court and asked the most skilful of them:

“Paint my portrait, masters. I only ask one thing of you, not to add to my looks or charm, but to paint me just as I am, or even make me less handsome.”

Within a few days, the artists presented the finished works to the monarch and his advisors so they could choose the portrait that the messenger would deliver to the princess with the captivating eyes.

Pyšná princezna

Kdysi v dávných časech se za devatero řekami a devatero horami rozkládalo království, kde všichni lidé žili radostně a spokojeně. Každý uměl přiložit ruku k dílu a lidi práce těšila a zajímala, takže země vzkvétala a dařilo se v ní řemeslu i zemědělství. Lidé se také rádi společně scházeli, povídali si, zpívali a tancovali. Poddaní svého vladaře milovali a uctívali a bez reptání se podřizovali jeho vedení. Král Miroslav byl sice mladý, ale již velmi zkušený a spravedlivý vladař. Král dosáhl věku, kdy muži obvykle přemýšlejí o ženění. Také on se začal poohlížet po jemu milé ženě a vlídné a spravedlivé královně. Na královském dvoře se začalo hemžit plno poslů předkládajících podobizny půvabných princezen a kněžzen. Každý posel opěvoval přednosti své paní, a pro krále tedy bylo obtížné si mezi nimi vybrat tu pravou. Od jednoho portrétu však od první chvíle, kdy ho spatřil, nemohl odtrhnout oči. Se zalíbením se díval do tváře princezny nevídané krásy, pohled jejích uhrančivých očí ho zasáhl přímo do srdce a králi hned blesklo hlavou, že by se měl ucházet o její ruku. Povolal tedy na svůj dvůr nejlepší malíře z širokého okolí a nejzručnější z nich požádal:

„Namalujte můj portrét, mistři. Jen o jedno vás žádám, nepřidávejte mi krásy ani šarmu, vyobrazte mě takového, jaký jsem, nebo spíš mi ještě krásy uberte.“

Za několik dní umělci představili hotová díla panovníkovi a jeho rádcům, aby mohli vybrat podobiznu, kterou posel doručí princezně s podmanivýma očima.

"I believe, my king," said the advisor, bowing down, "that your face surpasses all these pictures. In my opinion, not one of them is equal to your face and truth be told, they do not even resemble you."

"I think, dear advisor, that the princess will not be angry if in reality I am a little more handsome than I am in the picture," the king smiled, with a playful sparkle in his eyes, and he chose the least handsome picture and had it placed in a skilfully carved frame with precious stones embedded in it. Early the next morning the entourage set off with the picture and gifts for the father of the beautiful princess, with a request for her hand in marriage.

For the next few days King Miroslav paced impatiently across his chamber and restlessly looked out of the window. When would his messengers finally return? What message would they bring from the princess of the Midnight Kingdom?

„Domnívám se, pane králi,“ klaněl se rádce, „že vaše tvář všechny tyto obrazy předčí. Podle mého názoru se ani jedna z nich vaší tváři nevyrovná a po pravdě se jí ani docela nepodobá!“

„Myslím si, milý rádce, že princezna se nebude hněvat, když ve skutečnosti budu o fous hezčí než na obraze,“ usmíval se král se čtveráckými jiskřičkami v očích a nakonec vybral ten nejméně povedený obraz a dal ho vsadit do umně vyřezávaného rámu osázeného drahými kameny. A druhý den časně zrána už vyjížděla družina s obrazem a dary k otci krásné princezny s žádostí o její ruku.

Následující dny král Miroslav nedočkavě přecházel po své komnatě a netrpělivě vyhlížel z okna. Kdy už se konečně vrátí jeho poslové? Jakou přinesou zprávu od princezny z Půlnočního království?

And then they arrived – with sombre, sad expressions on their faces, their eyes cast down. It was immediately clear to the king that they did not have good news for him.

“Gracious king, we have been so outrageously insulted that we are afraid to tell you everything.”

“Speak and hide nothing,” the king urged the dumbfounded messengers.

“The king of the Midnight Kingdom and his entire court received us warmly and everyone welcomed your proposal of marriage to Princess Belle. The following day we went to pay our respects to the princess. She didn’t allow any of us to touch her hand even fleetingly; we were only allowed to briefly kiss the hem of her robe. And then, dear king... I don’t even want to say it... then the princess, with a scornful sneer, looked at your portrait, returned it to me and said haughtily that the king in the picture was not even worthy to tie her shoe!”

King Miroslav furrowed his brow and continued to listen to the messenger. “Our faces burned with shame, but the old king begged us not to tell you the real reason for the refusal. He complained about everything he had suffered because of his daughter and said that he would somehow rectify the whole situation and that Princess Belle would consent to the marriage in the end. But we would not have wished for such a queen for our subjects, dear king, so we hastily bid him farewell and came back to tell you everything.”

“That was a wise decision. I am completely satisfied with your actions, and I will take care of the rest myself.” King Miroslav said goodbye to his messengers gently, but in his heart, he felt humiliated and his face turned crimson when he thought of the beautiful proud princess.

A pak přijeli – na tvářích zádumčivé a smutné výrazy, zrak klopili dolů. Králi bylo hned jasno: Dobrou zprávu neuslyší.

„Milostivý králi, stala se nám neslýchaná urážka, až se bojíme vám všechno vypovědět!“

„Jen mluvte a nic nezatajujte,“ pobízel zaražené posly král.

„Král Půlnočního království a celý jeho dvůr nás vřele přijal a všichni nadšeně uvítali vaši žádost o ruku princezny Krasomily. Druhý den jsme se šli poklonit princezně. Nikomu z nás nedovolila se dotknout její ruky, směli jsme jen letmo políbit lem jejího roucha. A pak, drahý pane králi... skoro se mi to ani nechce vyslovit... Potom princezna s pohrdavým úšklebkem pohlédla na vaši podobiznu, vrátila mi ji a povýšeně řekla, že král na obraze není hoden ani toho, aby jí zavázal její střevíc!“

Král Miroslav nakrabil čelo a naslouchal poslovi dál.

„Uši nám hanbou zčervenaly, ale starý král nás prosil, abychom vám pravý důvod odmítnutí nesdělili. Stěžoval si, co všechno od své pyšné dcery zkusí a že se určitě celá záležitost nějak napraví a jeho Krasomilka ke svatbě přece jen svolí. Ale nám by se taková královna pro naše poddané nelíbila, pane králi, tak jsme se raději rychle rozloučili a přijeli vám říct, jak se věci mají.“

„To bylo moudré rozhodnutí, jsem s vaším jednáním naprosto spokojen. O ostatní se postarám sám,“ vlídně se se svými posly rozloučil král Miroslav, ale v srdci cítil ponížení a tváře mu zbrunátněly nad pýchou krásné princezny.

He retired to his chamber and there he paced to and fro again and again but this time cheerlessly and broodingly, and thoughts raced through his mind, until a plan that pleased him finally formed. He called his faithful advisor and told only him of his intentions.

Early the next morning, there was an unusual commotion throughout the castle, and a disturbing message passed from mouth to mouth: King Miroslav is setting out on a journey! The king handed over the administration of the country and his royal court to his advisors and on the third day, accompanied by a small entourage, he set off. On the border of the Midnight Kingdom, he bid farewell to his entourage, took a little money and some clothes for the journey, and continued unaccompanied on foot.

It was a beautiful spring day. The birds were chirping merrily, and the intoxicating smell of the flowers and all the fresh beauty lured Princess Belle out for a walk in the royal gardens.

Odebral se do své komnaty a zase přecházel tam a zpět a zase a znova, tentokrát ale nevesele a zádumčivě, a v hlavě mu kroužila jedna myšlenka za druhou, až konečně uzrál plán, který se mu zamlouval. Zavolal svého věrného rádce a jen jemu jedinému svěřil, co zamýšlí.

Brzy ráno nastalo po celém zámku nezvyklé hemžení a od úst k ústům se nesla znepokojivá zpráva: Král Miroslav odjíždí! Král předal správu země a královského dvora svým rádcům a třetí den se v doprovodu nepočetné družiny vypravil na cestu. Na hranicích Půlnočního království se rozloučil se svou družinou, vzal si jen trochu peněz a oblečení na cestu a dál pokračoval bez doprovodu pěšky.

Byl překrásný jarní den, ptáčci vesele cvrlikali, květiny omamně voněly a všechna ta svěží krása vylákala princeznu Krasomilu ven na procházku po královských zahradách.

However, the princess' thoughts were not very joyful. She was reflecting on the events of the past few days. Many noblemen, princes and rulers had already asked for her hand, but she had turned each one down with scorn and ridicule. The old king often rebuked her for her pride, but Belle had only one response to his chiding and reprimanding: "My husband must excel above all others in his good looks, nobleness, culture and generosity, or I will not marry him." While she was giving this reply, she usually stamped her foot and wrinkled up her nose angrily. But in her mind, she was worried that her old father was angry, and they would often squabble about her getting married. Although the princess held her nose high, deep down she felt pity for poor, unfortunate people to whom fate had not been as kind as it had been to her. Nonetheless, filthy beggars were not allowed to approach her so that their dirty hands would not defile her beauty and purity.

The princess was snapped out of her reverie by her father's words: "Belle, I have just taken on a new gardener. But he seems overly learned for the job. Just imagine that as well as gardening he also knows literature, music and many other things... I don't think we have had such a learned man in our court before, which is why I have appointed him the head gardener. What are your thoughts?"

"It is hard to say, Father, as I haven't seen him yet. But I am sure you did the right thing, because, if he is truly as you have described him to me, then he will be very useful in our court. And it has just occurred to me that if he knows music so well, and is so refined, he could teach me to play the harp. I regret that after the death of my previous music teacher, my lessons have not continued."

The old king agreed, and a moment later Miroslav entered the summer hall where Belle was waiting for him.

Princezniny myšlenky však příliš rozjásané nebyly. Přemítala o událostech posledních dnů. Již mnoho knížat, princů i vladařů se ucházelo o její ruku, ale ona každého s pohrdáním a posměšky odmítla. Starý král ji za její pýchu často káral. Krasomila na jeho hubování a domlouvání měla jedinou odpověď: „Můj manžel musí svojí krásou, vznešeností, uměním a šlechtností vynikat nad ostatní, jiného si nevezmu!“ Obvykle při takové odpovědi dupla nožkou a zlostně pokrčila nos. Ale v duchu se trápila, že se její starý tatínek hněvá a často se spolu kvůli vdavkám poškorpi. Princezna sice nosila nosánek nahoru, ale v hloubi duše soucítila s chudobou a neštěstím lidí, ke kterým osud nebyl tak štědrý jako k ní. Jenže nečistý žebrák k ní nesměl přistoupit, aby svou špinavou rukou neposkvřnil její krásu a nedotknutelnost.

Princeznu z přemýšlení vytrhla tatínkova slova: „Krasomilko, právě jsem přijal do služby nového zahradníka. Ale zdá se mi pro tuto práci až příliš učený. Představ si, že stejně dobře jako v zahradničení se vyzná také v literatuře, hudbě a ledasčem jiném... Myslím, že tak učeného člověka jsme na našem dvoře doposud neměli, proto jsem ho zrovna udělal vrchním zahradníkem. Co myslíš?“

„Těžko říct, tatínku, ještě jsem ho neviděla. Ale určitě jsi dobře udělal, protože – pokud je skutečně takový, jak jsi mi ho vylíčil – pak bude na našem dvoře velmi užitečný. A teď jsem si vzpomněla, vyzná-li se tak skvěle v hudbě, a navíc je tak ušlechtilý, mohl by mě učit hře na harfu. Mrzí mě, že po smrti předchozího učitele hudby moje výuka nepokračuje.“

Starý král nadšeně souhlasil, a tak za okamžik Miroslav vstupoval do letní síně, kde na něj Krasomila čekala.